

El creador de 'Colombo' dirigeix aquest cap de setmana un seminari a Barcelona

Robert McKee: "El guionista és l'únic artista original del cine"

Director i actor són intèrprets d'una creació ja feta

El conegut guionista i professor universitari nord-americà Robert McKee va afirmar ahir a Barcelona que "el guionista és l'únic artista autènticament original d'una pel·lícula. El director, els actors i la resta de gent que hi treballa són només artistes d'interpretació, treballen a partir d'una creació feta". Amb aquestes paraules va resumir Robert McKee ahir la importància del guió, sobre el qual comença avui un seminari de tres dies a Barcelona.

Amb el títol d'*Estructura argumental del guió*, McKee presentarà entre avui i diumenge, en tres atapeïdes sessions a l'Auditori de Banca Catalana, aquest seminari, que ha anat perfeccionant al llarg de diferents anys i l'ha presentat als Estats Units i a algunes ciutats europees, com Londres, Múnic, Brussel·les, Hamburg i Zuric. El seminari ha estat organitzat per la direcció general de Promoció Cultural de la Generalitat i la Institució de les Lletres Catalanes; ha comptat amb el patrocini de TV3 i TVE, i la col·labo-

ració de diversos mitjans d'informació i alguns organismes europeus. El delegat de Cinematografia i Video del departament de Cultura de la Generalitat, Antoni Kirchner, va explicar ahir que aquest seminari servirà com a experiència prèvia de cara a la possibilitat que Barcelona aculli un dels programes Media de la Comunitat Europea relacionat amb els guions.

Dos-cents assistents

Unes 200 persones entre professionals del cinema i la televisió, escriptors i aficionats seguiran aquest petit curs de McKee, que és entre altres coses professor universitari especialitzat en el guió a Califòrnia i guionista de diverses pel·lícules i de molts capítols de la sèrie televisiva *Colombo*. "Vull deixar molt clar que no vinc a ensenyar com fer una pel·lícula de Hollywood —va explicar ahir McKee—. Seria absurd que des d'aquí s'intentessin fer pel·lícules com les d'allà, realitzant abstraccions absurdes i trivials que sens dubte resultarien només males còpies. Cada artista ha de crear segons

la seva pròpia cultura. A Catalunya i Espanya s'han de fer pel·lícules catalanes i espanyoles, adscrites a la cultura d'aquí; que tinguin, però, alguna qualitat que les faci d'interès universal."

Robert McKee, que va mostrar amb diferents exemples una gran cultura cinematogràfica i un bon coneixement del cinema europeu, va dir que l'èxit de Hollywood "no té res a veure amb el fet que Estats Units sigui un gran país culturalment homogeni, que suposa un bon mercat per vendre el producte, com sovint es pensa a Europa. Estats Units és un país extraordinàriament heterogeni, i entre una persona d'Alabama i un nqvalor- quès hi ha tantes diferències com hi pugui haver entre un suc i un grec". El guionista explica que "Hollywood ha après amb els anys a fer films que agradin a tota aquesta comunitat tan variada i ha descobert que pot arribar a totes les cultures explicant històries amb veritats i valors humanament universals, però situats en una cultura molt específica. I aquestes històries interessen també en cultures molt diferents de fora dels Estats Units".

Robert McKee, expert de prestigi internacional en el tema dels guions.

McKee fa més de deu anys que es dedica a l'ensenyament universitari i professional del guió. La principal lliçó del seminari que avui comença és, segons ell, que "el cinema és l'art d'explicar històries, però han d'estar ben explicades, han de tenir un format; la història s'ha de dissenyar, de manera que es pugui traslladar la vida a un format determinat". El professor considera que als Estats Units s'ha menysvalorat molt la importància del guió en els últims anys. "Això és un error molt gran, que últimament ha provocat l'ensorrament de molts estudis cinematogràfics. És el preu que han pagat per perdre el

respecte al guió."

El problema afecta també a Europa, segons McKee. "He llegit una estadística segons la qual només el 2 per cent de films europeus traspassen les fronteres del propi país on s'han generat; això demostra que no tenen cap valor internacional. Al contrari del que passava amb el cinema europeu dels anys 50 i 60, en què diversos cineastes de gran talent van crear films molt interessants. En els últims anys els cineastes europeus s'han tancat a explicar històries cada cop més particularitzades, només comprensibles per un públic del mateix entorn cultural."